

Det er muligt at leve et liv uden at deltage i OL

Tekst: Flemming Linnebjerg

flr@vafo.dk

DM-finalen på 200 meter i enerkajak er få minutter væk.

Nu får jeg det med hjertet igen, tænker Anne Nielsen desperat, mens hun sidder i kajakken på Bagsværd Sø i slutningen af august 2014.

Den danske OL-kandidat har svært ved at definere, hvad det er - som om hjertet slår ekstra hårdt og ikke kan være i kroppen - og det er kun få uger siden, hun oplevede det sidst.

Dengang blev hun tjekket på alle mulige måder, og der var intet forkert eller faretruende fysiologisk - men nu er det der igen.

- Det er sidste gang, jeg sidder i en kajak, siger hun til sig selv, mens hun glider igennem vandet mod startområdet.

Egentlig havde hun slet ikke lyst til at deltage i DM, efter hun nogle uger tidligere blev sendt hjem fra en træningslejr med landsholdet forud for VM. Det gjorde hun på grund af svimmelhedsanfald, og da hun kom hjem, lagde hun sig på sofaen, og det var der, da kroppen faldt til ro og slappede af, at det med hjertet kom første gang. Hun kom ikke med til VM men lod sig overtale til at stille op til de danske mesterskaber - hun var kendt som en ærgerrig, dygtig, disciplineret og flittig atlet, som gjorde det, der skulle til - og så var hun jo trods alt et af landets absolut største talenter og derfor en del af Dansk Kano og Kajak Forbunds elitecenter i Bagsværd.

- Jeg stillede også op for at mane rygter til jorden, for snakken om, at jeg ville stoppe, rumsterede.

Var både mæt og træt

Anne Nielsen tager glad og

smilende imod på "hjemmebanen" Bagsværd nord for København. Her flyttede den 24-årige vejlenser til for et par år siden for at være tæt på kajaksportens mekka i og omkring Bagsværd Sø. Hendes lejlighed er placeret på 11. sal på den modsatte side af Bagsværd Hovedgade, og det er stadig hendes base, selv om 10 års fokus ene og alene på kajak er fortid.

Hun sluttede som nummer fire i ovennævnte DM-finale, og da hun krydsede målstregen tog en veninde imod ved vandkanten. Anne Nielsen var helt færdig, fysisk og især mentalt, og nu havde hun et par uger til at bearbejde den tanke, som ramte hende lige inden 200 meter-finalen: Jeg skal aldrig sidde i en kajak igen.

- Jeg var simpelthen mæt og træt. Længere tids frustrationer stressede så meget i hovedet på mig, at kroppen til sidst blev stresset, så jeg fandt hurtigt ud af, at jeg mente det, jeg tænkte inden DM-finalen. Forud var gået mange snakke med familien, kæresten og andre tæt på mig, så beslutningen var velovervejet og gennemtænkt. Og den var rigtig, har det vist sig, siger Anne Nielsen ved bordet på Café Sisko.

Det bekræftede en samtale med en sportspsykolog hos Team Danmark, men hvorfor gik det sådan? Hvad får en atlet med OL-potentiale til at vende sporten ryggen på et tidspunkt, hvor frugten af mange år med daglige træninger er tæt på at være moden til høst?

Ifølge Anne Nielsen skyldes det flere ting.

Gad ikke til EM

En negativ spiral blev for hende indledt, da Dansk Kano og Kajak Forbund afbrød samarbejdet med landstræner René Olsen, og for Anne Nielsen betød det et ufrivilligt farvel til en landstræner, hun satte stor pris på. Fru-

"Frustrationerne hobede sig op over en længere periode, men jeg var god til at skjule det. Jeg brugte dog enorme ressourcer og masser af energi på de ting, som frustrerede mig, og jeg følte, stemningen generelt var skidt i miljøet."

ANNE NIELSEN

strationerne blev ikke mindre af, at en ny landstræner, ungarske Zoltan Bakó, først tiltrådte 1. februar 2014, hvilket betød, at Danmarks bedste kajakroere i flere måneder selv stod for at udarbejde træningsprogrammer.

- Der følger altid en tilvænningsperiode, når en ny landstræner kommer til, og jeg fandt ud af, at den nye landstræner gjorde det markant anderledes end ham, jeg var vant til at samarbejde med, siger Anne Nielsen.

Landstrænerens tiltrædelse faldt sammen med Anne Nielsens start på studiet ernæring og sundhed midt i København, hvor hun hurtigt fandt ud af, at kombinationen af eliteidræt på internationalt topniveau og et studie i Danmark ikke rimede ret godt.

Hun kunne ikke bare drage på træningslejr i halvan-

■ **I mere end 10 år var vejlensiske Anne Nielsen en af Danmarks bedste i en kajak. Det er hun ikke længere - i en alder af 24 år indstillede hun karrieren trods fin udsigt til flere store sportslige oplevelser og resultater**

drømmen om OL

For mange atleter er OL den ultimative drøm, men det kræver års hård og målrettet træning at nå så langt. Vi sætter i en række artikler fokus på OL-drømme - hvordan nogle opfylder dem, mens andre giver op.

Vi kigger også på, hvordan det sportslige og politiske bagland, både lokalt og nationalt, forholder sig til unge atleter med drømme om at repræsentere Danmark ved OL.

Pagajen røg i skraldespanden. 24-årige Anne Nielsen er færdig med kajak på topniveau, for udsigten til OL var ikke nok for hende i forhold til at motivere til daglig træning, også i de mørke og kolde måneder.

FOTO: JENS PANDURO/POLFOTO

den måned og vende tilbage til studiet, som om intet var hændt.

- Det er jo underligt i sig selv at være væk fra et studie så længe, og derudover er der meget gruppearbejde på studiet, hvilket ikke gør det videre fedt at være den, som på en eller anden måde svigter studiekammeraterne ved at være væk meget af tiden, som Anne Nielsen siger.

Hun erfarede også snart, at skolegang til klokken 14.00 hver dag gjorde det anderledes udfordrende at finde plads og overskud til to daglige træningspas som vanligt, og det fremprovokerede straks den dårlige samvittighed hos hende.

I starten af 2014 var der World Cup-stævner og et EM, og for første gang nogensinde mærkede Anne Nielsen, at hun ikke rigtig gad. Hverken World Cup eller EM.

- Jeg gjorde det alligevel, men det var mere af pligt end af lyst, og det er skidt. Jeg har altid haft det sådan, at hvis man gør noget 90 procent, er det bedre at lade være, for man bliver aldrig til noget med 90 procent.

Bad ikke om presset

At hun i sin tid blev OL-kandidat, var ikke Anne Nielsens egen opfindelse - det var et prædikat, hun fik presset ned over sig, som hun siger - og det kan være sin sag at tumle med det

Da Anne Nielsen i sin tid gik på efterskole, holdt hun en pause fra kajakken, men hun vendte tilbage, fordi hun savnede sporten. Nu er det dog definitivt slut på absolut topplan med ambitioner om OL, og hun er både glad for og lettet over sin beslutning om at indstille karrieren - uden at hun på nogen måde fremstår som et bittert menneske.

"Da jeg skulle søge ind på en videregående uddannelse, måtte jeg søge via kvote 2, da min studentereksamen ikke var vanvittig fremragende. Det var den ikke, fordi jeg var meget fraværende på grund af min karriere i kajakken."

ANNE NIELSEN

pres, som naturligt følger med.

- I mange år var OL bare en fjern drøm for mig, og drømmen blev med tiden nok mere realistisk, men hvor sandsynlig var den egentlig? Jeg er aldrig blevet lovet OL-deltagelse, og skal man være lidt kynisk, kan man også sige, at OL er et

par uger af et helt liv, og hvor meget skal man ofre for to uger af ens liv, som Anne Nielsen tænksomt siger det.

Hun var kandidat til en plads i 4K-kajakken, men en af pladserne var ikke reserveret Anne Nielsen. To andre pladser var reserveret til to andre, og så konkurrerede Anne Nielsen med fem-seks andre om de sidste par pladser, så intet var givet.

- Jeg hørte også på et tidspunkt snak om, at forbundet ville trække de to bedste fra K4'eren over i en toerkajak og satse på den til OL, så der findes ingen garantier af nogen art i forhold til at komme med til OL, hvor der ydermere er strenge kvalifikationskrav, som ligeledes skal klares af den båd, der nu satses på, siger Anne Nielsen.

Hun har ikke fortrudt sin beslutning om at stoppe, men hun fortryder heller ikke sine mange år som ambitiøs kajakroer, som har givet hende mange brugbare ting - også i forhold til den menneskelige udvikling.

- To år på egne ben i København langt fra familien udvikler nu også meget godt, siger en grinende Anne Nielsen.

Det er ikke nogens skyld

Smagen af bitterhed kender hun ikke til, og hun mener heller ikke, det entydigt er nogens skyld, at hun stoppede som aktiv. Hun er stadig tilknyttet sporten via Talentcenter Hovedstaden, hvor hun træner de yngste kajakroere fem timer om ugen i gennemsnit, og derudover bliver der tid til at passe butiksjobbet hos Løberen i Lyngby ved siden af

studiet, som gerne skal føre Anne Nielsen i retning af et job, som kombinerer ernæring, sport og sundhed.

- Når jeg igen skal sidde i en kajak, bliver det hygge og lystbetonet. Jeg nyder min nuværende tilværelse, selv om tre ugentlige løbetræninger og lidt styrketræning selvfølgelig ikke føles som ret meget, men det er det, der er tid til. Jeg er i gang med en proces, hvor jeg skal i kontakt med mig selv igen. Kajakroeren Anne Nielsen eksisterer jo ikke længere, nu er der "bare" Anne Nielsen tilbage.

Det er til gengæld en glad og tilfreds Anne Nielsen med menneskeligt overskud, det er en Anne Nielsen, som har det fint med ikke at være kajak-kandidat til noget som helst længere, og det er frem for alt en Anne Nielsen, som for længst har erkendt, at et godt liv ikke nødvendigvis indeholder deltagelse i et OL.

[læs mere side 16](#)

ANNE NIELSEN

- Alder: 24 år
- Bopæl: Lejlighed i Bagsværd
- Civil stand: Har en kæreste
- Job: Studerer Ernæring og Sundhed i København
- Fritidsjob: Kajaktræner og ansat i butikken Løberen i Lyngby
- Fødeby: Vejle
- Forældre: Anita og Bent
- Søskende: Lillesøster Stine og storebror Christian

FOTO: JENS PANDURO/POLFOTO